

«MOTTAKERNAVN»

«ADRESSE»

«POSTNR» «POSTSTED»

«KONTAKT»

Saksbehandler, innvalgstelefon

Håvard Haugnes,

Klageavgjørelse - Dispensasjon fra kommuneplanens arealdel - Vindkraftanlegg på Songkjølen og Engerfjellet i Nord-Odal kommune

Det vises til klagesak mottatt fra Nord-Odal kommune 26.06.2019.

Saken gjelder

27.04.2016 gav Nord-Odal kommune dispensasjon fra kommuneplanen for å etablere vindkraftanlegg på Songkjølen og Engerfjellet. NVE hadde da innvilget anleggskonsesjon 21.04.2016. Dispensasjonen løp ut 27.04.2019, uten at arbeidene ble igangsatt. Tiltakshaver, E.ON Wind Norway, søkte derfor om dispensasjon på nytt 05.05.2019. Nord-Odal kommune ved kommunestyret innvilget dispensasjon for vindkraftanlegget 09.05.2019.

Ellen Røhne Amundsen, DNT Odal, Nes friluftsråd, Sand jeger- og fiskerforening, samt 44 grunneiere, naboer og gjenboere, har påklaget vedtaket i fem uavhengige brev, datert hhv. 22.05, 11.06, 12.06, 16.06 og 11.06.2019. Klagerne krever ny behandling av dispensasjonen, etter en ny varslingsrunde og med god frist før kommunestyrets behandling. De har i hovedtrekk anført at kommunes vedtak lider av saksbehandlingsfeil i form av utilstrekkelig beslutningsgrunnlag, manglende medvirkning og mangelfull begrunnelse. Klagerne bestrider også at vilkårene for dispensasjon er oppfylt.

Nord-Odal kommune ved kommunestyret behandlet klagen i møte 19.06.2019, sak 36/19, 55/19, 57/19, 58/19 og 54/19. Vedtaket av 09.05.2019 ble ikke gitt oppsettende virkning. Ingen av klagen ble tatt til følge. Saken ble oversendt til Fylkesmannen den 26.06.2019 for endelig avgjørelse.

Fylkesmannens kompetanse

Fylkesmannens kompetanse som klagemyndighet er hjemlet i plan- og bygningsloven (pbl.) § 1-9 og rundskriv T-2/09 fra Miljøverndepartementet. Fylkesmannen kan prøve alle sider av saken, innenfor vårt myndighetsområde, men skal legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det frie skjønn, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 34. Ved behandling av klager som gjelder dispensasjonsvedtak, innebærer det at Fylkesmannen fullt ut kan prøve om lovens to vilkår for å innvilge dispensasjon er oppfylt, men være svært tilbakeholden med å prøve om dispensasjon bør gis, jf. «kan», dersom lovens vilkår anses oppfylt.

Klageanførsler som gjelder forhold i konsesjonssaken, ligger utenfor Fylkesmannens myndighetsområde. Olje- og energidepartementet er rette klageinstans for denne delen av saken.

Fylkesmannen vurderer at alle fem klager er fremmet av noen med rettslig klageinteresse, jf. fvl. § 28. Klagene er innkommet rettidig, jf. fvl. § 29. De er innkommet innen tre uker fra kommunestyrets vedtak ble offentlig tilgjengelig på kommunens postjournal, den 24.05.2019. Siden klagene i hovedtrekk inneholder de samme anførselene, finner Fylkesmannen det hensiktsmessig å behandle alle klagene samlet.

Planstatus

Gjeldende plan er kommuneplanens arealdel, vedtatt 30.08.2006. Omsøkte tiltak ligger i områder som i kommuneplanens arealdel er avsatt til landbruks-, natur- og friluftsområde med retningslinjer for skogbruk, friluftsliv, naturvern og biologisk mangfold (LNF-N-områder). I generelle LNF-områder er det ikke tillatt med tiltak som tar sikte på annen bruk enn landbruk, annen stedbunden næring eller allmenne friluftsmål. For LNF-N-områder har kommuneplanen egne retningslinjer, under pkt. 5.1:

«LNF-N-områder er LNF-områder som er relativt uberørte og sammenhengende skog- og utmarksarealer. Disse arealene er særs viktig med tanke på skogbruk, biologisk mangfold, friluftsliv og naturvern. Det er ikke ønskelig å etablere bebyggelse av noen art innenfor disse områdene. Det er også ønskelig å begrense antall skogsbilveger og andre tekniske inngrep i disse områdene. LNF-restriksjonen skal på denne bakgrunn generelt håndheves strengt.»

Etablering av vindkraftverk med tilhørende anlegg er i strid med arealformålet i gjeldende plan. Det kreves derfor planendring eller dispensasjon fra planen for å gjennomføre tiltaket.

Rettslig utgangspunkt for vindkraftanlegg

Anlegg for produksjon, overføring og omforming av elektrisk strøm er underlagt offentlige godkjenningsordninger både i energiloven og plan- og bygningsloven. Så fremt forholdet til plan er avklart, er anlegg for produksjon av energi som er konsesjonsbehandlet, unntatt for store deler av byggesaksdelen i plan- og bygningsloven. Unntaket er presisert i byggesaksforskriften (SAK10) § 4-3, jf. pbl. § 20-6. Det følger av unntaket at blant annet reglene om søknad og tillatelse, ansvar, tilsyn og kontroll i byggesaksdelen ikke gjelder.

Selv om det er gitt konsesjon, kan tiltaket likevel ikke igangsettes, hvis det strider mot gjeldende arealplan, jf. pbl. § 1-6. For å løse forholdet til arealplanen kan kommunen gjennomføre planendring eller gi dispensasjon fra gjeldende plan. Alternativt kan Olje- og energidepartementet (OED) bestemme at konsesjonen skal gis virkning som statlig arealplan, jf. pkt. 3.6.2 i lovforarbeidene til plan- og bygningsloven (Ot. prp. nr. 32 (2007-2008)).

I foreliggende sak er planavklaringen søkt løst gjennom dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Det er kommunens dispensasjonsbehandling som er sakens kjerne.

Krav til saksbehandlingen

Informasjon og medvirkning

Forvaltningsretten stiller krav til informasjon om forvaltningsorganers virksomhet. Innbyggere og organisasjoner skal gis muligheten til å sette seg inn i saker som berører dem. Dette for å sikre

transparens i saksbehandlingen og gi tillit til at beslutningene gjøres forsvarlig. Plan- og bygningsloven legger opp til parters medvirkning før vedtak fattes. Dette for å sørge for at de som kan bli berørt av vedtaket, gis anledning til å sette seg inn i hva saken gjelder og eventuelt komme med merknader. På denne måten vil de berørte kunne ivareta sine interesser. Kravet til nabovarsling av dispensasjoner fremkommer av pbl. § 21-3, jf. § 19-1. Særskilt varsel er likevel ikke nødvendig når søknaden åpenbart ikke berører naboens interesser, jf. § 19-1 tredje setning. Her har kommunen unntatt dispensasjonssøknaden fra nabovarsling. Deres begrunnelse framkommer av side 2-3 i klagebehandlingen av sak 36/19:

«Foreliggende sak ble ikke varslet i tråd med bestemmelsene i plan- og bygningslovens § 19-1 første ledd annet punktum. Når det ble unnlatt å foreta ny varsling og høring, så bygger det på den offentlighet som vindkraftsaken har og har hatt. Relevante tema er diskutert siden oppstarten 2011, innspill er vurdert, og anleggskonsesjon ble gitt av NVE 21.04.2016. Formannskapet fattet vedtak om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel 27.04.2016, etter varsling, høring og en grundig vurdering av dispensasjonsspørsmålet. Det har således vært så mange muligheter for å få frem beslutningsrelevante opplysninger, at det er all grunn til å mene at manglende varsling i foreliggende sak ikke har virket bestemmende på vedtakets innhold.»

Fylkesmannen følger kommunens argumentasjon, men er likevel av den oppfatning at det er en saksbehandlingsfeil at dispensasjonen ikke ble nabovarslet. Høring i konsesjonssaken og nabovarsling i dispensasjonssaken er ledd i to forskjellige behandlinger.

Til tross for dette vurderes det at det ikke er grunn til å regne med at feilen har virket bestemmende på vedtakets innhold. Som det fremgår av forarbeidene til forvaltningsloven § 41 (Ot.prp.nr.38 (1964-1965)), bør feilen bare tillegges virkning «dersom det er sannsynlig at den har vært av betydning». Rettspraksis modifierer dette noe i Rt. 2009 s. 661 (Husebyskogen), slik at det ikke er et krav om sannsynlighets-overvekt for at feilen har fått betydning. «Det er tilstrekkelig med en ikke helt fjerntliggende mulighet», jf. avsnitt 71. Naboene til framtidige Songkjølen og Engerfjellet vindkraftverk hadde god kjennskap til tiltaket og de var gitt muligheten til å komme med merknader til konsesjonssaken, som i prinsippet er den reelle beslutningsprosessen. Kommunen skulle kun avgjøre dispensasjonen innenfor det snevre «kan»-skjønnet og det var bredt politisk flertall for vindkraftanlegget i kommunestyret. Det anses klart at utelatelse av en ny nabovarselrunde ikke fikk betydning for sakens utfall. Vedtaket er derfor gyldig, jf. § 41.

Anførselene knyttet til kommuneloven i klagen fra Ellen Røhne Amundsen har ingen innvirkning på gyldigheten av vedtaket etter plan- og bygningsloven. Dette må evt. behandles i en egen sak.

Tilstrekkelig opplysning av saken

Forvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 17. Det innebærer at dispensasjonssøknaden må inneholde de opplysninger kommunen trenger for å fatte vedtak i saken. Hva som er tilstrekkelig vil variere med hva saken gjelder. Dispensasjonssaker krever «grunnlagt søknad», jf. pbl. § 19-1. Det innebærer at søknaden må gi begrunnelser for hvorfor det ønskes dispensasjon og belyse de hensyn som blir berørt. Søknaden må inneholde opplysninger som gir grunnlag for å vurdere om dispensasjon kan gis etter § 19-2. Siden dispensasjonen gjelder anlegg for elektrisk energi vil det bl.a. være nødvendig å opplyse om det foreligger konsesjon for tiltaket.

Dispensasjonssaken er godt opplyst. Søknaden inneholder begrunnelser for hvorfor det søkes dispensasjon og opplysninger om tiltaket. Det er vedlagt kopi av opprinnelig søknad fra 2015, konsesjon fra 2016, søknad om konsesjonsendring, samt MTA- og detaljplan, herunder en

konsekvensutredning. Fylkesmannen vurderer at søknaden gir et godt grunnlag for å ta stilling til saken. Vi forstår klagers anførsel om at det fremstår som unormalt kort tid fra innsendt søknad til vedtak ble fattet (4 dager), med tanke på vedleggenes omfang. Alle relevante dokumenter var imidlertid vedlagt saksframlegget til kommunestyret, så det må legges til grunn at beslutningstakerne hadde satt seg inn i sakens dokumenter før vedtak ble fattet. At det ikke var brukt mer tid kan skyldes at beslutningstakerne hadde god kjennskap til saken gjennom bl.a. tidligere behandlingsrunder i 2015 og -16.

Fylkesmannen vurderer at det ikke foreligger saksbehandlingsfeil vedrørende opplysning av saken, jf. fvl. § 17.

Begrunnelse for vedtaket

Forvaltningsloven (fvl.) §§ 24 og 25 inneholder krav til begrunnelse for enkeltvedtak. I begrunnelsen skal det vises til de regler vedtaket bygger på og gjengis innholdet av reglene eller den problemstilling vedtaket bygger på «*[i] den utstrekning det er nødvendig for å sette parten i stand til å forstå vedtaket*», jf. § 25 første ledd. Begrunnelsesplikten skal blant annet sikre at berørte parter i saken får nødvendig og tilstrekkelig informasjon til å forstå forvaltningens avgjørelse. Dette er viktig av hensyn til parten selv, men er også ansett nødvendig for å ivareta forvaltningens legitimitet og publikums tillit til forvaltningen. Krav om begrunnelse oppfordrer til større grundighet og nøyaktighet ved behandling og avgjørelse av saken, noe som i neste omgang vil føre til flere materielt sett riktige avgjørelser. Fylkesmannens vurdering av kommunens begrunnelse fremgår under «Den konkrete dispensasjonsvurderingen» nedenfor.

Dispensasjon

Generelt om dispensasjonsvilkårene

Plan- og bygningsloven (pbl.) § 19-2 oppstiller to vilkår som begge må være oppfylt for at dispensasjon kan innvilges. Det ene er at tiltaket ikke vesentlig tilsidesetter hensynene i lovens formålsbestemmelse eller hensynene bak bestemmelsene det dispenseres fra. Det andre vilkåret er at fordelene ved å gi dispensasjon må være klart større enn ulempene, etter en samlet vurdering.

For dispensasjoner som omhandler en underliggende konsesjonssak, vil disse vurderingene bli gjort gjennom konsesjonsbehandlingen hos sektormyndigheten. Dette fremgår av forarbeidene til plan- og bygningsloven, Ot.prp. nr. 32 (2007-2008) pkt. 6.19:

«Når det gjelder tiltak som konsesjonsbehandles etter vannressursloven, vassdragsreguleringsloven og energiloven legges det til grunn at sektormyndighetens syn avklares og tas stilling til gjennom konsesjonsbehandlingen [...]. Vilkårene for å gi dispensasjon vil alltid være til stede når det foreligger en endelig konsesjon etter disse lovene.»

Lovgiver har i forarbeidene pkt. 3.6.2 uttalt at det foreligger gode grunner for at interesseavveiningen gjøres av statlig sektormyndighet:

«En sikker kraftforsyning er en overordnet forutsetning for velferd og verdiskaping. I et moderne samfunn må kraftsystemet fungere optimalt. Stortinget har derfor forutsatt sterk statlig styring og kontroll innenfor energisektoren. En slik overordnet styring har vært ansett som nødvendig for en sikker energiforsyning.»

Typisk for en rekke tiltak innen kraftforsyningen er også at de strekker seg over administrative inndelingsgrenser, og at nytten og ulempene ved tiltakene ikke alltid gjør seg gjeldende samme sted. I tillegg skal anleggene innpasses i et kraftsystem hvor det er nødvendig å sikre overordnede statlige hensyn. [...]

Konsesjonsbehandlingen etter energi- og vannressurslovgivningen ivaretar langt på vei kravene til saksbehandling etter plan- og bygningsloven. Dette gjelder særlig for de tiltakene som faller inn under plan- og bygningslovens bestemmelser om konsekvensutredning. Dette vil alltid være tilfellet for kraftledninger i sentral- og regionalnettet, for vindkraftanlegg på mer enn 10 MW og for større vannkraftutbygginger. For disse sakene vil kravene til offentlighet, medvirkning og dokumentasjon av virkninger alltid innebære mer omfattende prosesser enn det en ordinær regulerings sak etter plan- og bygningsloven krever.»

Dersom vilkårene i plan- og bygningsloven er oppfylt, gjenstår kommunens skjønn for om dispensasjonen skal innvilges eller ikke. Dette fremgår av § 19-2 første ledd: «Kommunen kan gi varig eller midlertidig dispensasjon» (vår understreking). Kommunens skjønn er imidlertid ikke helt fritt. Det dreier seg om et forvaltnings-skjønn i den forstand at et avslag må være saklig begrunnet. Saklige hensyn kan blant annet være tålegrensebetraktninger, presedensfare og/eller likebehandling.

Den konkrete dispensasjonsvurderingen

Nord-Odal kommune ved kommunestyret har i sin behandling lagt vekt på at NVE har gitt konsesjon for vindkraftanlegget. Vedtaket er som følger:

«Kommunestyret vedtar med hjemmel i plan- og bygningslovens § 19-2, at det gis dispensasjon fra kommuneplanens arealdel til utbygging av vindkraftanleggene på Songkjølen og Engerfjellet, i henhold til Anleggskonsesjonen gitt av NVE og vilkårene i avtale mellom Nord-Odal kommune og E.ON datert 01.02.2016.

Begrunnelsen for vedtaket er at vilkårene for å gi dispensasjon er tilstede og at det ikke foreligger saklige grunner til å nekte dispensasjon.»

I Rådmannens saksframlegg uttales det under «Saksvurdering»:

«Kommuneplanens arealdel er ikke endret etter vedtak om dispensasjon av 27.04.2016. Vurderingen vil derfor bli likelydende. Endelig anleggskonsesjon er gitt og det foreligger ikke momenter som gir saklig grunnlag for et avslag.»

Kommunens dispensasjonsvedtak av 09.05.2019 gjør ingen selvstendig vurdering av om de to kumulative vilkårene i § 19-2 er oppfylt, men henviser kort til at dette er ivare tatt av statlig sektormyndighet. Lovforståelsen har bakgrunn i Fylkesmannens klagebehandling av dispensasjon 06/15 (13.10.2015) og lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 32 (2007-2008)) pkt. 6.19. Denne lovforståelsen er nå presisert i Kommunal- og moderniseringsdepartementets (KMD) avgjørelse om Frøya vindkraftpark av 06.06.2019. I avsnitt 5.2 sies følgende om forholdet mellom konsesjon etter energiloven og dispensasjon etter plan- og bygningsloven:

«En sentral problemstilling har vært om kommunen er rettslig forpliktet til å gi dispensasjon til vindkraftverk som er konsesjonsbehandlet etter energiloven. Heller ikke dette er en problemstilling som er avklart særskilt i forarbeidene.

Det er lagt til grunn at vilkårene for dispensasjon alltid anses for å være oppfylt når det foreligger konsesjon bl.a. etter energiloven:

*“Når det gjelder tiltak som konsesjonsbehandles etter vannressursloven, vassdragsreguleringsloven og energiloven legges det til grunn at sektormyndighetens syn avklares og tas stilling til gjennom konsesjonsbehandlingen, jf. forslaget om å innføre innsigelsesadgang i slike saker for de samme organer som har innsigelsesrett til arealplaner etter plan- og bygningsloven. Vilkårene for å gi dispensasjon vil alltid være til stede når det foreligger en endelig konsesjon etter disse lovene.”
(vår understreking)*

Departementet kan ikke se at det er holdepunkter i forarbeidene for at dette er ensbetydende med at man ubetinget har krav på å få dispensasjon. Ved vurderingen av dispensasjon skal det foretas to selvstendige vurderinger. Først må man vurdere om vilkårene for dispensasjon er oppfylt. Forutsatt at vilkårene er oppfylt, er det opp til kommunens frie skjønn om det bør gis dispensasjon.

Selv om vilkårene for dispensasjon er oppfylt, har kommunen likevel rett til å avslå. Ingen har mao. rettskrav på å få dispensasjon selv om vilkårene er oppfylt.»

Etter Fylkesmannens vurdering er rettsstilstanden slik at vilkårene for dispensasjon vil være oppfylt, dersom det foreligger endelig konsesjon for omsøkt tiltak. Lovgivers intensjon må være at vurderinger av hensyn og fordeler/ulempes (jf. § 19-2 andre ledd) gjøres tilstrekkelig grundig gjennom konsesjonsbehandlingen.

I denne saken foreligger det en konsesjon fra 21.04.2016, som utvilsomt må regnes som «endelig». I søknaden om dispensasjon har E.ON Wind Norway imidlertid lagt ved en søknad om konsesjonsendring, datert 25.02.2019. Denne var ikke behandlet av NVE, da kommunen gav dispensasjon 09.05.2019, men er nå godkjent (03.06.2019). Dette vedtaket har deretter blitt påklaget til Olje- og energidepartementet (OED), og klagen er ikke behandlet enda. Tiltaket det søkes om dispensasjon for er i tråd med endringene som fremgår av MTA- og detaljplan av 25.02.2019. Det forelå derfor ikke en *endelig* konsesjon for tiltaket det er søkt om dispensasjon for. Når endringen nå er godkjent av NVE, vil dispensasjonen likevel være reparert, med forbehold om OEDs klagebehandling. Dispensasjonen står seg, så lenge klagebehandlingen ikke medfører vesentlige endringer som vil forrykke forutsetningene for vedtaket. Om dette skulle skje, blir det behov for ny behandling av kommunestyret.

Fylkesmannen legger til grunn at de to vilkårene for å dispensere i § 19-2 kan anses oppfylt når det nå foreligger en konsesjon som nevnt. Kommunen bygget på riktig rettsanvendelse i saken, men burde evt. tatt inn et vilkår, for å avhjelpe at det var søkt om en endring av den allerede gitte konsesjonen fra 2016. Fylkesmannen har etter dette kommet til at det er rettslig grunnlag for å gi dispensasjon for vindkraftanlegget.

Vurderingstemaet («kan»-skjønn) om kommunen velger å innvilge dispensasjonen, skal Fylkesmannen være tilbakeholden med å overprøve. Iht. fvl. § 34 skal klageinstansen legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyret ved prøving av det frie skjønn. I denne saken har kommunen begrunnet skjønnet med at det ikke foreligger saklige grunner for å avslå. Dette er en god nok begrunnelse etter fvl. §§ 24 og 25. Ved avslag måtte det vært stilt strengere krav til begrunnelse, ved at det spesifiseres hvilke saklige grunner det er lagt vekt på.

Oppsummering

Fylkesmannen har gått gjennom saken og vurdert klageanførsleane om saksbehandlingsfeil og feil rettsanvendelse. Vi er kommet til at saken var tilstrekkelig opplyst og begrunnet. Det er en saksbehandlingsfeil at dispensasjonen ikke ble nabovarslet. Feilen anses likevel ikke å ha virket bestemmende på vedtakets innhold, og er således ingen ugyldighetsgrunn, jf. fvl. § 41.

Fylkesmannen vurderer at kommunestyret har lagt til grunn riktig rettsanvendelse ved behandling av dispensasjonen.

Det er ikke holdepunkter for å oppheve eller endre vedtaket.

Fylkesmannens vedtak

Klagene tas ikke til følge. Nord-Odal kommunes vedtak av 09.05.2019, sak 30/19, stadfestes.

Vedtaket er truffet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 og plan- og bygningsloven § 1-9. Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Jo Bjørner Haugen (e.f.)
avdelingsdirektør

Håvard Haugnes
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Mottakerliste:

DNT ODAL	c/o Hjalmar André Nergaard, Brurhella 69	2120	SAGSTUA
Wenche Almroth	Bøkeveien 10	1470	LØRENSKOG
Sondre Skjerven	Sollaustsvingen 10	2120	SAGSTUA
Nina Elisabeth Øktner	Verkensvegen 156	2120	SAGSTUA
Arne Hansteen	Skådalsveien 3	0781	OSLO
Jan Petter Haugen	Illgoshaugen 25	2120	SAGSTUA
Rune Flikkerud	Flikkerudkroken 11	2120	SAGSTUA
Ida E Rolstad Liland	Snekkervegen 7	2166	OPPAKER
Inger Berit og Per Hansen	Udnesvegen 22	2150	ÅRNES
Reidun og Svein Arnesen	Nord-Odalsvegen 975	2120	SAGSTUA
Anne Irene Natland Førde	Bjørnstadvegen 93	2120	SAGSTUA
NORD-ODAL KOMMUNE	Herredsvegen 2	2120	SAGSTUA
Astrid Hesbråten Halseth og Lars Jostein Halseth	Skogveien 39 B	1406	SKI
Knut Anders Krogsrud	Kroksrudvegen 28	2120	SAGSTUA
Tor Soløst	Sollaustsvingen 26	2120	SAGSTUA
Gro Mette Løkker Garmo og Alf Ivar Berglund	Morkvegen 36	2080	EIDSVOLL
Maija og Jan Haakonsen	Engerfjellvegen 20	2120	SAGSTUA
Håvard Brynjulvsrud	Jersåsvegen 163	2100	SKARNES
Tommy Hjortsberg	Leil. 10	0596	OSLO
Jonas Sagen	Eidsvollsvegen 438	2120	SAGSTUA

Tor Arne Verket	Verkensvegen 266	2120	SAGSTUA
Ellen Røhne Amundsen og Even Amundsen	Løkker	2120	SAGSTUA
Per Ekornhol	Sagstulia 10	2120	SAGSTUA
Knut Thoner	Tjennet 13	2120	SAGSTUA
Solveig og Sigmund Østli	Øyen 97	2100	SKARNES
Øyvind Strand	Furavegen 14	2340	LØTEN
Tor Arne Voll	Ekornholsåsen 13	2120	SAGSTUA
Stig Dæhli	Svingen 34	0196	OSLO
Anna Hoff	Rymovegen 25	2216	ROVERUD
NES FRILUFTSRÅD	Postboks 114	2151	ÅRNES
Anders Stenerud	Korsholvegen 1	2123	BRUVOLL
E.ON WIND NORWAY	Wergelandsveien 23B	0167	OSLO
SAND JEGER- OG FISKERFORENING	Løkken	2123	BRUVOLL
Bjarne Ekornhol	Nord-Odalsvegen 1609	2120	SAGSTUA
Jorunn og Thor Vestli	Løkkervegen 518	2120	SAGSTUA
Lars Øyvind Østli	Damlivegen 24	2100	SKARNES
Hans Marius Krogsrud	Kroksrudvegen 28	2120	SAGSTUA
Per Thoner	Nord-Odalsvegen 1571	2120	SAGSTUA
Dag Dæhli og Kristin Hoelstad	Bogavegen 15	3520	JEVNAKER